

15 e tref Luk 10:38-42
Västerslättskyrkan 20140928

Betania var en by som låg ca 3 km från Jerusalems centrum.

Där bodde syskonen Marta, Maria och Lasaros.

Vad jag kan förstå så besökte Jesus Betania flera gånger, där fanns Simon den spetälske som Jesus gästade och där fanns dessa syskon Marta Maria och Lasaros.

I Johannesevangeliet kan vi läsa att *Jesus var mycket fäst vid Marta och hennes syster och Lasaros Joh 11:5*

Om man läser dagens text helt isolerat så kan man få den uppfattningen att Maria var den som helst av allt satt vid Jesu fötter för att lyssna till vad Jesus hade att säga, medan Marta var helt upptagen av att ordna för en festmåltid, nu när Jesus kommit på besök. Men när man läser andra texter, så får man andra bilder av dessa syskon. T ex när Lasaros var död så var det Marta som var den förste att möta Jesus. I full trosvisshet säger då Marta till Jesus *”Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött. Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om.”*

Sedan kan man läsa om undret, när Jesus som dödens överman kallar Lasaros ut från graven och ger honom livet åter.

Men för att gå tillbaka till dagens evangelietext så ska vi lägga märke till att det är Marta som tar initiativet till att bjuda hem Jesus.

Här är Marta ett föredöme för oss.

I en adventspsalm sjunger vi:

Låt hjärtat öppna sig, bjud Kristus hem till dig.

I dag vill han dig gästa och sitt förbund befästa. Ps 104:4.

I Upp. 3:20 möter vi en inträngande kallelse från Jesus: *”Se, jag står för dörren och klappar. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.”* Vi tolkar ofta detta som ett ord till dem som står främmande för kyrkan, till dem som inte hör med till den kristna församlingen. Vi ser liksom framför oss hur Jesus klappar på hjärtedörren hos dem som ”står utanför”. Det kan nog i en mening vara riktigt. Men det budskap Johannes fick förmedla har faktiskt en tydlig adress: till församlingen i Laodicea (Upp. 3:14–21).

Johannes var ett språkrör för Andens budskap till församlingarna. Jesus klappar på deras hjärtan som hör hemma i församlingen – de som säger att de är rika, har nog och ingenting behöver, men som inte ser sitt verkliga tillstånd och sin andliga fattigdom. Jesus klappar på ljumma kristnas hjärtedörrar. Han vill komma in och föra med sig eviga skatter och ge dem rena vita kläder. Han har med sig medicin, ögonsalva, för att ge oss en rätt syn på livet och evigheten.

Där i Martas hem kan vi se framför oss hur Maria sitter vid Jesu fötter för att lyssna till vad Jesus har att säga.

Under vårt korta människoliv så är det viktigt att vi tar till oss vad Gud vill säga till oss. Gud talade genom Jesaja: *Hör så får er själ leva Jes 55:3.* Det finns tre ingångar till det inre hos oss människor. Nämligen ögonen, öronen och munnen. Alla dessa ingångar påverkar oss människor positivt eller negativt. Ofta kan det vara nödvändigt att vi stänger av. Det är inte alltid nyttigt vad vi hör, ser eller stoppar i munnen. Men dessa kanaler är också vägar där Gud handlar med oss. Vi uppmanas att Se på Jesus, dvs att ha vårt liv fokuserat på Jesus eller att vi läser Guds ord och

vi kanske ber *Herre visa mig din väg och gör mig villig att vandra på den*. Eller att vi lyssnar in Guds röst, vad Gud vill säga till oss i dag, samtidigt som det är viktigt att vi inte låter oss vilseföras. Gud vill också öppna våra munnar till att ta emot av livets bröd och välsignelsens kalk. Så kan Gud få fylla oss med sitt goda. Måtte Jesus kunna säga om oss som han sa till Maria: *Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne*.

Berättelsen om Marta har också något att säga till oss, hon som ville ställa upp för Jesus, hon som kände så många krav över sig. Visst kan vi känna igen oss i Marta, att det ställs förväntningar på oss, som ibland kan kännas övermäktiga. Oftast är det våra egna förväntningar, ibland är det omgivningens krav och förväntningar.

Jesus visste hur hon kände sig *du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket*. Visst, det var så.

Många har börjat att använda sig av Martin Lönnebos frälsarkransen. I den finns en blå bekymmerslöshetens pärla. En pärla som uttrycker den frid och ro som vi får äga hos Jesus.

Han som säger: *Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila*. Matt 11:28

Dagens tema är: ett är nödvändigt.

Vi får söka oss till honom som säger: *Sök först hans rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också*.

Matt 6:33

Med de orden av Jesus vill jag avsluta dagens predikan.